mi a quacunqꝫ infirmitate detenti
tacto corꝑe ſancto curabant̃. Im
peratores aũt tanta mirabilia videñ
tes ceperũt ꝑ ſe cuꝫ pontifice lectũ
portare vt ipſi ſanctificarent̃ ab eo
deñ corꝑe ſancto. Tunc imꝑatores
iuſſerũt copiã auri ⁊ argenti in pla
teis ſpargi vt turbe occuparentur
amore pecuniarũ. et ſinerẽt corpuſ
ſcm̃ ꝑduci ad eccłiam Sed plebs a
more pecuniarũ ſe poſito magꝭ. ac
magis ad tactũ ſanctiſſimi corꝑis
irruebat ⁊ ſic cũ magno labore ad
templum ſancti bonifacij martiris
illud tandẽ ꝑduxerũt ⁊ illic ꝑ ſeptẽ
dies in dei laudibus ꝑſiſtentes o/
perati ſunt ex auro et gemmis ⁊ la
pidib' precioſis in quo ſanctiſſimũ
corpus cũ magna veneratiõe col/
locauerũt xvij. die menſis Julij De
ipſo aũt monumento. ita ſuauiſſim'
odor fragrauit vt oĩbus videret̃
aromatib' plenũ Obijt aũt. xvi. kal
lendas auguſti circa annos domi
ni. ccclxxxxviij.

De interpretatione nominis

PRaxedis dicta ẽ q̃ſi viridiſ
a praxim qđ eſt viride Jñ
Praxedis q̃ſi viridis qꝛ vi
ruit ⁊ floruit flore virginitatis.

De ſancta Praxede.

PRaxedis ṽgo fuit ſoror
beate potentiane que fue/
rũt ſorores beati Nouati
⁊ Thimothei qui ab apłis in fide
eruditi ſunt Que cũ ꝑſecutiõe ſeui
ente multoꝝ xp̃ianoꝝ corꝑa ſepe
liſſent ⁊ facultates ſuas pauꝑibus
erogaſſent tandem in pace quieue
rũt circa ãnos dñi. clx. ſub marcho
anthonino ſecundo

De nominis interpretatione

MAria interp̃tatur amarum
mare. vel illuminatrix. aut
illuminata. per hec tria itel
liguntur tres ꝑtes optime q̃s ele/
git ſcꝫ ꝑs pnie. ꝑs ꝯtemplationis
interne. et ꝑs celeſtis glorie. De q̃
triplici ꝑte intelligit̃ qđ dixit dñs
Maria optimã ꝑtẽ elegit q̃ non au
feretur ab ea Prima eni ꝑs nõ au
feret̃ rõne finis. que eſt ꝯſecutio be
atitudinis Secunda rõe ꝯtinuita
tis qꝛ ꝯtinuatõ vie ꝯtinuat̃ patrie
Tercia rõne eternitatis In quãtũ
igitur elegit partem optimã peni
tentie dicit̃ amaruꝫ mare. quia ibi
multam amaritudinẽ habuit. Qđ
patet quia tot lacrimas fudit. q̃t i
de pedes dñi lauit. Inquãtum ele
git optimam partem cõtemplatio
nis interne dicitur illuminatrix. qꝛ
ibi hauſit auide quod poſtmoduꝫ
effudit abunde Ibi lumen accepit
quo poſtmoduꝫ ceteros illumina
uit Inquantum elegit optimam ꝑ
tem celeſtis glorie dicitur illumina
ta. quia nunc illuminata eſt et lumi
ne perfectiſſime cognitionis in mẽ
te. et illuminabatur lumine clarita
tis in corpore Magdalena dicitur
quaſi manens rea. Uel magdale
na iterpretatur munita vel inuicta
vel magnifica per que inſinuatur
qualis fuit ante conuerſioneꝫ qua
lis in ꝯuerſiõe. et qualis poſt ꝯuer
ſiõem Nã añ ꝯuerſionẽ fuit manẽſ
rea. ꝑ obligatiõem ad penam eter
nã. in ꝯuerſiõe munita per peniten

tle armaturā Optime eni omnibus
armis penitentie se muniuit qꝛ q̄t
in ſe habuit oblectamenta tot in ſe
repperit holocauſta Poſt ꝯuerſio
nez magnifica ꝑ gratie ſupabūdā
tiā qꝛ vbi abūdauit ꝺlictū ſupabū
dauit ⁊ gratia

De ſancta maria magdalena

Maria magdalena a Mag
dalo caſtro ꝯgnoīata cla
riſſimis eſt exorta natalib⁹
vtpote ex regia ſtirpe deſcendenti
bus Cui⁹ pater Syrus Mater ve
ro Eucharia nūcupata eſt Hec cū
frē ſuo Lazaro ⁊ ſororē ſua mar
ta Magdalū caſtrum qđ eſt ſecun
do miliario a Genezareth ⁊ betha
niā caſtellum quod eſt iuxta iheru
ſalem ⁊ magnā Iheroſolimorum
ꝑtem poſſederant Qui tamen oīa
inter ſe taliter diuiſerunt. ꝙ maria
magdalum a quo et magdalena
nūcupata eſt et lazarus ꝑtem vrb
iheruſalez martha bethaniā poſſi
derēt Cum autem magdalena de
licijs corporis ſe totam exponeret
⁊ lazarus milicie pl⁹ vacaret Mar
tha prudēs ꝑtes ſororis et fratrl.
et ſuam ſtrennue gubernabat ⁊ mi
litibus ⁊ famul' ſuis et pauperibuſ
neceſſaria miniſtrabat Omnia tam̄
hec poſt aſcenſionem domini vēdi
derunt ⁊ ad pedes apoſtoloꝝ p̄ci
um poſuerunt Cum igitur magda
lena diuicijs abundaret quia rex
affluentiā voluptas comes ſequit̄
quāto diuicijs ⁊ pulcritudine ſplē
duit tanto corpus ſuū voluptati
ſubſtrauit Unde iam noīe ꝓprio ꝑ
dito peccatrix ꝯſueuerat appellari
Sed cum xp̄s illic et alibi predica
ret illa nutu īſpirata diuino ad do
mū ſimonis leproſi vbi audiuit eū
diſcūbere ꝓperauit ⁊ non audens
vt peccatrix inter iuſtos compare
re retro ſecus pedes dn̄i māſit vbi
pedes eius lacrimis lauit. capillis
terſit. et vngento precioſo perunxit
Nam incole regionis illius ꝓpter
vehemētiſſimum ſolis ardorez vn
guentis ⁊ balneis vtebant̄ Tuncqꝫ
Symon phariſeus intra ſe cogita
ret. quoniā ſi h̄ eſſet ꝓpheta nequa
q̄ꝫ a peccatrice ſe tangi ꝑmitteret
dn̄s illuz de ſuperba iuſtitia r̄dar
guit. et mulieri oīa peccata dimiſit
Hec eſt ergo illa maria magdale
na. cui dn̄s tam maxima beneficia
ꝯtulit et tanta ſigna dilectiōis ꝯn
dit Nam ab ea vij. demonia expu
lit. in ſuo amore eam totaliter accē
dit ⁊ familiariſſimā eam ſibi ꝯſtitu
it. hoſpitam ſuam fecit ꝓcuratricē
eam in itinere habuit. eam ſemper
dulciter excuſauit Nam excuſauit
eam apud phariſeum qui dicebat
ipam immūdam ⁊ apud ſororem
ſuam que dicebat eam ocioſam et
apud iudam qui dicebat eam ꝓdi
gaz Lacrimantē videns lacrimas
ꝯtinere non potuit Cuius dilectio
ne q̄triduanum mortuum fratrez
ſuſcitauit Cuius amore martham
ſororez ſuam a fluxu ſanguis quē
ſeptem annis ꝑpeſſa fuerat libera
uit Cuius meritis martillam ſoro
ris ſue famulaz vt illud tam btm
⁊ dulce verbum Beatus venter q̄